

Parlamentul României
Senat

PREȘEDINTE

București 17.06.09
Nr. L/468

Domnului

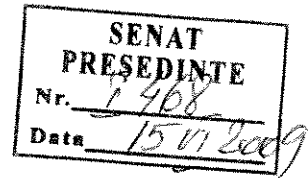
EMIL BOC
PRIM-MINISTRU

În conformitate cu prevederile art.154 și 155 din Regulamentul Senatului, vă aducem la cunoștință că, la data de 15 iunie 2009, s-a depus la Senat *Moțiunea simplă cu tema "Guvernarea PDL-PSD=reinstaurarea administrației autoritare a FSN"*, inițiată în condițiile art.153 din Regulamentul Senatului.

De asemenea, vă facem cunoscut că moțiunea simplă menționată va fi dezbătută de Senat în ședința din ziua de luni, 22 iunie 2009, ora 18,30.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Mircea Geoană

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

Calea 13 Septembrie, nr. 1-3, sector 5, Bucuresti, 050711

Către,
Biroul Permanent al Senatului

Se doctelti Peeni,

22.06.2009

Domnului Președinte Mircea Geoană

Subsemnații lideri ai grupurilor parlamentare ai Partidului Național Liberal și ai Uniunii Democrate Maghiare din România, în numele senatorilor semnatari prevăzuți în anexa prezentei, în temeiul art. 112 din Constituția României și art. 153-157 din Regulamentul Senatului României, înaintăm prezenta moțiune simplă cu titlul:

„Guvernarea PDL-PSD = reinstaurarea administrației autoritare a FSN”

Moțiunea fiind semnată de 37 de senatori, îndeplinându-se astfel condițiile prevăzute de Constituție și Regulamentul Senatului, vă rugăm să dispuneți demersurile necesare pentru declanșarea procedurilor legale în vederea dezbaterii acesteia.

Puiu Hașotti

lider grup PNL

Markó Béla

lider grup UDMR

”Guvernarea PDL-PSD = reinstaurarea administrației autoritare a FSN”

Subsemnații senatori ai grupurilor parlamentare ai Partidului Național Liberal și ai Uniunii Democrate Maghiare din România, înaintăm prezenta moțiune simplă cu tema:

„Guvernarea PDL-PSD = reinstaurarea administrației autoritare a FSN”

În cele cinci luni de la preluarea guvernării, executivul condus de Domnul Emil Boc a distrus prin măsurile legislative și administrative atât cadrul legal democratic cât și organizarea administrației publice centrale și locale.

De asemenea, prin acțiunile guvernamentale, caracterizate de lipsă de predictibilitate, profesionalism și eficiență, executivul pune în pericol construcția bazată pe principii comunitare a administrației publice.

Demersurile executivului relevă că acesta nu dispune de resurse umane care să corespundă nevoilor de a administra și gestiona eficient acest segment iar actele normative adoptate arată o foamă nemăsurată pentru funcții, în vederea supunerii administrației publice centrale și locale.

Doamnelor și domnilor senatori!

I. Premisele guvernării portocalo-roșii

Format împotriva logicii politice și a vehemenței atacurilor reciproce anterioare, Guvernul Boc, acest executiv supermusculos nemaîntâlnit în perioada postdecembristă, beneficia nu numai de paternicia Președintelui Băsescu dar și de o oarecare susținere și premisă pozitivă din partea cetățenilor, societății civile și mass-media.

Se considera de către o parte însemnată a societății românești că în vreme de criză economică avem nevoie de un executiv puternic, capabil să străbată perioadele tulburi ce vor veni și să exercite, conform prevederilor art.102 alin.1 din Constituția României, conducerea generală a administrației publice, prin profesionalism și competență. În foarte scurt timp însă, românii și-au putut da seama că de mult n-au mai avut parte de o asemenea dezamăgire.

Ce s-a întâmplat în primele săptămâni ale guvernării Boc? O ceartă pe posturi și funcții și o luptă continuă ce nu s-a sfârșit nici până în prezent pentru coordonarea unui serviciu secret. Dar toate au fost umbrite de jocul politic murdar și gâlceava de piață de la Ministerul Administrației și Internelor. **Nici în regimul apus de vreo 20 de ani nu s-au schimbat atâția miniștrii de interne într-un termen atât de redus.** Am ajuns să ne uităm la televiziune cu oarecare temere în fiecare seară la orele 21, oare nu își mai dă demisia ministrul administrației și internelor.

Programul de Guvernare al noului executiv, instalat la Palatul Victoria în data de 22 decembrie 2008, proclama prin măsurile prevăzute în Programul de Guvernare *"dinamizarea și simplificarea administrației publice prin reformarea structurilor administrative și reducerea birocrației"*, un adevărat "eldorado" în administrația publică centrală și locală, adică, eficiență, profesionalism și promptitudine pentru cetățeanul de rând.

II. Primele măsuri ale guvernării portocalo-roșii

Cu toate că dispune de o majoritate politică confortabilă de peste 70% în Parlament, **noul Guvern și-a început mandatul prin adoptarea unor acte normative lipsite de suport de specialitate, măsuri dispuse "pe picior"**, care au creat valori semnificative în rândul a mai multor categorii profesionale prestigioase din societatea românească.

De asemenea, am avut de a face cu o pasivitate debordantă a executivului în domenii importante sau, în cel mai bun caz, de măsuri dispuse haotic, necorelate strategic cu altele.

Altfel, **prima lună a Guvernului Boc a fost caracterizată de o atitudine sfidătoare bazată pe principiul "facem ce vrem"**. Nu mai conta ce spune

societatea civilă, mass-media și cu atât mai puțin partidele din opoziție: "Important e că noi dispunem de peste 70% în forul legislativ și putem să promovăm și să trecem orice lege în Parlament."

Este guvernul care dispunând de 74% majoritate parlamentară ar trebui să nu aibă probleme în ceea ce privește legalitatea și moralitatea argumentării deciziilor politice pe care le ia. Or, **după măsurile adoptate în primele săptămâni, se prefigura deja cel mai prost început de mandat al vreunui executiv din ultimii 19 ani.**

În primele săptămâni de existență, chiar în perioada lunii de miere – când totul părea roz la adăpostul celor 74% din parlament – executivul a reușit performanța, pardon, contraperformanța – ca să nu atribuim vreun merit pentru o măsură lipsită de profesionalism – de a adopta deja un act normativ declarat neconstituțional, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 230/2008 pentru modificarea unor acte normative în domeniul pensiilor din sistemul public, pensiilor de stat și al celor de serviciu.

A mai blocat – prin prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 223/2008 – ocuparea prin concurs sau examen a tuturor posturilor vacante din cadrul autorităților și instituțiilor publice, inclusiv cele pentru care procedurile de ocupare au fost demarate, ceea ce ridică mari semne de legalitate. În OUG nr.34/2009 se va reveni la formula corectă privind blocarea doar a acelor posturi pentru care procedurile de ocupare nu erau demarate la data intrării în vigoare a actului normativ. S-a trecut ușor peste această mică problemă, doar eram în luna de miere și în această perioadă, iubirea e întotdeauna mai mare și comportă desigur, unele compromisuri.

Și dacă tot suntem la faimoasa OUG nr.34/2009 care va adânci criza în societatea românească prin introducerea impozitului minim, ea conține și pentru administrația publică câteva surprize nu tocmai plăcute. Una dintre ele: posibilitatea ocupării posturilor doar în limita unui procent maxim de 15% din totalul celor ce se vacantează în viitor. **Adică, pe românește, fiecare autoritate locală va trebui să aștepte să se elibereze șapte posturi de același fel pentru a putea ocupa unul singur.** O aberație care ar trebui să te facă să râzi în hohote, dacă nu ar fi în același timp de plâns.

III. Incapacitatea executivului portocalo-roșii de a gestiona administrația publică centrală

Printre primele demersuri legislative ale oricărui executiv nou instalat este continuarea procedurii legislative a adoptării unei legi de abilitare a guvernului pentru a putea emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. Este o posibilitate de care s-au folosit mai toate guvernele din ultimii 13 ani.

Înainte de a trece în revistă ”performanța” uluitoare a Guvernului Boc, vom folosi puțin cifrele, atât de necesar a fi utilizate câteodată și în politică. Matematica este o materie exactă care nu minte și care nu poate fi interpretată decât într-un singur fel. Enumerând doar numărul ordonanțelor de guvern emise în perioada decembrie-ianuarie a vacanței parlamentare din ultimii 5 ani, observăm următoarele cifre: în 2003-2004 – s-au emis **45 de ordonanțe**, în 2004-2005 – **23 de ordonanțe**, în 2005-2006 – **29 de ordonanțe**, în 2006-2007 – **29 de ordonanțe** și în 2007-2008 – **17 ordonanțe**.

Cu o singură excepție – 2005-2006 – când procentul de reglementare față de numărul domeniilor a fost de **46%**, în nici unul dintre acești ani numărul domeniilor în care s-a reglementat prin ordonanță simplă, față de numărul domeniilor pentru care exista abilitare nu a coborât sub 50% - recordul pozitiv fiind de **88%** în 2007-2008.

Astfel, cam toate guvernele din această perioadă au încercat să se folosească de abilitarea dată de Parlament și au reglementat conform domeniilor stabilite prin mandatul dat de puterea legiuitoare.

Noul guvern, instalat în decembrie beneficia de toate premisele favorabile continuării acestei tendințe de legiferare conform delegării legislative, atât datorită majorității covârșitoare deținute în Parlament cât și datorită ”competenței” declarate a membrilor executivului.

Pe de o parte, proiectul legii de abilitare a fostului guvern Tăriceanu așa cum a fost transmis Parlamentului spre dezbatere conținea un număr de *25 de domenii* în care fostul executiv și-a propus să aibă abilitarea de a emite ordonanțe pe perioada vacanței parlamentare. Noul guvern, abia format, a dorit să mai adauge câteva domenii, nu puțin la număr, exact încă *31*,

ajungându-se ca în Legea de abilitare a Guvernului de a emite ordonanțe nr.306/2008, Parlamentul să dea mandat executivului pentru emiterea unor asemenea acte normative într-un număr total de *56 de domenii* considerate importante.

Ceea ce este însă foarte grav și ne-a arătat serioase deficiențe de conducere și gestiune la nivelul ministerelor și al aparatului administrației publice centrale este numărul extrem de mic – **un record negativ în materie** – al ordonanțelor emise în această perioadă. Deși, conform legii de abilitare avea dreptul de a emite ordonanțe simple într-un număr de *56 de domenii*, **Guvernul Boc a reușit ”performanța uluitoare” de a emite un număr de numai 5 ordonanțe simple în vacanța parlamentară.**

Astfel, acest executiv supermusculos și-a arătat neputința de a guverna deja după primele luni de activitate, **neatingând nici măcar un procent de 10% de realizare din ceea ce și-a propus prin Legea de abilitare nr.306/2008.**

De la mijlocul anilor '90 de când guvernele post-decembriste folosesc această procedură de delegare legislativă, este, **de departe, cel mai slab procentaj de realizare din domeniile propuse.**

Deși dispune de o majoritate confortabilă în Parlament de peste 70%, **executivul a dat dovadă de o lipsă totală de răspundere în actul de guvernare, nu a fost capabil să dezvolte un mecanism eficient de legiferare, și evident nu dispune, de resurse umane suficiente și bine pregătite, având totodată și grave deficiențe de conducere.**

Este un rezultat rușinos care obligatoriu ar trebui să dea de gândit guvernanților și de gândit, în mod sigur, electoratului pentru scrutinurile viitoare. Un minim bun simț ar presupune ca guvernul să nu mai vină cu niciun fel de proiect de lege de abilitare pentru vacanța parlamentară de vară, atâta timp cât nu există capacitate administrativă de legiferare în acest sens.

Este evident pentru orice privitor al acțiunii guvernamentale că executivul duce lipsă de conducători profesioniști în administrație, de capacitate de a gestiona administrația publică centrală și de a adopta acte normative care să răspundă cerințelor de eficiență, profesionalism și predictibilitate.

Respectați vă rugăm, stimați guvernanți măcar principiul pe care l-ați înscris dumneavoastră în propriul Program de Guvernare – principiul responsabilității Guvernului Boc în fața Parlamentului României.

O practică, am putea spune, devenită chiar lege, pentru executivul Boc este aceea de a publica acte normative după săptămâni întregi de la adoptarea lor în ședințele săptămânale de guvern. Un elocvent exemplu în acest sens este Hotărârea de Guvern nr.277/2009 adoptată în data de 11 martie și publicată în Monitorul Oficial nr.213 din data de 2 aprilie 2009.

Nici măcar faptul că acest act normativ se referă la aprobarea tezelor prealabile ale Codului Civil nu a împiedicat executivul de a publica după o lună textul hotărârii de guvern. Că de o lună, comisia specială constituită pe coduri în cadrul Parlamentului discuta deja proiectul Codului Civil propus de executiv nu conta, era un mizilic de neluat în considerare în opinia guvernanților.

Doamnelor și Domnilor senatori!

Guvernul Boc își permite orice în relația cu Parlamentul României și cetățenii acestei țări, nu contează legislația în vigoare, nu există bună credință, bună voință nici măcar atât. Sunt principii care lipsesc cu desăvârșire din acțiunea guvernamentală.

Noii guvernanți au dat uitării foarte repede promisiunile electorale și prin invocarea situației economice internaționale și interne ne vând – ascunzând incompetența de a conduce administrația publică românească – ”gălușca” imposibilității punerii în practică a măsurilor promise cu mare larghețe în campania electorală.

Este pentru prima oară când un guvern postdecembrist își permite să oblige – prin OUG nr.223/2008 – autoritățile administrației publice locale să restituie resurse financiare însemnate, necesare pentru realizarea unor proiecte și programe multianuale importante ale comunităților locale. Pe românește, avem de a face cu o ”naționalizare” a resurselor financiare ale comunităților locale, a banilor membrilor comunităților locale.

Trebuie să înțelegeți stimați guvernanți că autonomia locală este și cea financiară și odată ce resurse financiare au intrat în bugetul local, ei nu mai pot fi retrași de către stat, mai ales că e vorba de sume de bani care întotdeauna au putut fi transferați prin fondul de rulment în bugetul local al anului viitor. Suma acestor resurse financiare de care au fost private bugetele locale se ridică la ordinul sutelor de milioane de lei noi.

Este o gravă încălcare a principiului autonomiei locale, inclusiv a celei financiare prevăzute de Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale. Să nu uităm că avem de a face cu o măsură luată de un guvern condus de un fost primar al unui oraș de rezonanță din România, numit și capitala Transilvaniei, Cluj-Napoca.

Ce ne-am fi făcut oare dacă domnul Boc nu era primar înainte de a ocupa acest scaun de șef al executivului. Un lucru e sigur: comunităților locale, cetățenilor români, României îi mergea mult mai bine azi!

Printr-o simplă mișcare, executivul Boc a călcat în picioare obligația de consultare a autorităților administrației publice locale, prin intermediul structurilor asociative ale acestora (Asociația Comunelor din România, Asociația Orașelor din România, Asociația Municipiilor din România, Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România și Federația Autorităților Locale din România) – obligație prevăzută atât de Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale cât și de Hotărârea de Guvern nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative.

Citim în Programul de Guvernare, capitolul 22 – Reforma administrației publice: *”Creșterea transparenței în procesul de formulare și implementare a politicilor publice și instituționalizarea participării structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la actul de guvernare, inclusiv prin participarea reprezentanților acestora, în calitate de invitați, la ședințele de guvern.”*

N-au trecut decât exact 8 zile de la data aprobării de către Parlamentul României a Programului de guvernare al executivului Boc și deja acest text era dat de mult uitării.

Nu tu creșterea transparenței, de consultare ce să mai vorbim! Utopie pură! Noi – executivul – eram deja în 30 decembrie 2008 și ne gândeam probabil la masa de revelion. Angajamentele luate în fața legislativului și națiunii erau uitate de mult prin sertare.

Iată, respectul acestui guvern supermusculos față de Parlament, de parlamentarism și de ideea angajamentului luat în fața națiunii. Aceasta e atitudinea sfidătoare al acestui guvern față de autoritățile administrației publice locale, față de comunitățile locale și în final, față de membrii acestora.

O licoare de speranță a apărut totuși la un moment dat: însuși Primul-Ministru Emil Boc a promis, în mod solemn, în data de 10 februarie 2009, în cadrul reuniunii Adunării Generale a Asociației Comunelor din România că Guvernul va restitui aceste sume autorităților administrației publice locale.

Speranțe care s-au dovedit însă deșarte: primarii comunităților locale afectate au trebuit să constate, foarte repede, că și această promisiune a rămas doar la nivelul unei declarații de moment a unui politician dornic de a ieși dintr-o presiune legitimă a celor aleși prin votul comunității de a administra treburile publice ale localităților. Nimic nou sub soare în privința domnului Boc.

A apărut atunci pentru prima dată în preambulul aceluia act normativ sintagma “necesitatea reducerii cheltuielilor bugetare”. Îl regăsim de atunci foarte frecvent, parcă cineva ar ține degetele, în continuu, pe butoanele “copy” și “paste” de pe calculator.

Au fost apoi des invocatele reduceri de personal, precum și desființarea Cancelariei Primului-Ministru care a adus după sine, desigur ca efect colateral și concentrarea, în numele primului-ministru, în mâna unui singur consilier de stat a coordonării a 11 agenții și autorități la nivel național. Sigur, toate acestea în numele eficientizării, profesionalizării și promptitudinii în luarea deciziilor.

Tot la capitolul reduceri de personal și de funcții de demnitate publică, avem de a face cu **un număr de 21 de membri ai cabinetului actual în loc de 18 câți erau în guvernul anterior.** Desigur și numărul ministerelor a crescut la 19 față de 16 din fostul cabinet PNL-UDMR. Iar cel mai evident caz de “eficientizare la nivel central” este **aparatul de lucru al viceprim-**

ministrului, în a cărui structură există nu mai puțin de 7 consilieri de stat și 1 secretar de stat.

Ținem să aducem la cunoștința executivului condus de Emil Boc – vă șoptim ferm și hotărât – că **în Guvernul Tăriceanu în perioada când existau 3 posturi de ministru de stat (echivalent viceprim-ministrului) fiecare dispunea în aparatul de lucru de câte un consilier de stat! Atât despre reducerea numărului de demnitari în administrația publică.**

A mai introdus acest guvern supermusculos o inovație uluitoare în administrația publică, și anume subiectivismul politic absolut.

Prin prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.3/2009 privind modificarea și completarea unor acte normative referitoare la organizarea și funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, s-a reglementat ca personalul Corpului de control al primului-ministru **să fie încadrat numai pe baza încrederii acordate de primul-ministru și cu condiția semnării unui angajament de loialitate.**

Zis și făcut!

Ce contează că personalul din sectorul bugetar nu poate fi încadrat pe baza încrederii acordate de primul ministru și cu condiția preliminară de asumare a unui angajament de loialitate, deoarece se încalcă grav prevederile Legii nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici, prin impunerea unor condiții preliminare subiective față de primul ministru, numit politic în funcție?

Să vedem ce s-a întâmplat în practică? S-a organizat concurs pentru ocuparea a câteva zeci de posturi, finanțate din bugetul de stat, la Corpul de Control al primului-ministru, **13 persoane au trecut ambele probe, atât cea scrisă cât și interviul, dar de angajat au fost doar 11 – deoarece primul-ministru Emil Boc, în temeiul OUG nr.3/2009, n-a acordat încredere pentru două persoane.**

În afara faptului absurd că un prim-ministru se ocupă personal de angajări, ne-am pus și noi întrebarea firească: cum s-a făcut această delimitare a încrederii. I-a chemat primul-ministru pe cei 13 care au absolvit cele două probe, i-a măsurat din cap până în picioare, unii erau mai blonzi ca alții, unii aveau ochi mai albaștrii ca alții, i-a luat premierul la întrebări încrucișătoare?

Deși profesional toți 13 au dovedit că sunt buni, primul-ministru a decis să refuze angajarea a 2 dintre ei. Sigur, nu aceeași exigență a existat în cazuri de genul „șofer” sau „nepoata”.

Dacă un prim-ministru își permite un asemenea comportament în disprețul tuturor, de neluare în seamă a unui concurs desfășurat în condițiile legii, ne închipuim ce se întâmplă în alte autorități sau instituții publice ale statului.

Oricine are firmă proprie știe că e dreptul tău să decizi dacă organizezi concurs sau examen și angajezi pe cine dorești indiferent că a trecut sau nu probele pe care le-ai organizat. Dar la instituții și autorități publice – cum e și Corpul de Control al primului-ministru – situația este total diferită. Cu toate acestea, **domnul prim-ministru Boc se comportă ca și cum ar fi pe propria moșie sau în propria firmă.**

A reușit acest executiv să ne arate ceea ce n-am crezut că ne va mai arăta vreun guvern de la cel al FSN-ului încoace: cum trebuie să gestionez treburile publice în administrația publică centrală atât de prost încât, **câteodată, avem sincer, sentimentul că parcă în mod intenționat se acționează cu atâta amatorism și lipsă de coerență și eficiență.**

IV. Subordonarea politică în administrația publică

Administrația publică în ansamblu era derutată de aceste măsuri demagogico-catastrofale luate de guvern, dar executivul nu s-a lăsat „derutat” și a venit cu „soluția miraculoasă” – de fapt, o lovitură sub centură - și astfel a adoptat Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității administrației publice.

Prin acest act normativ, executivul actual a desființat tot ceea ce s-a construit în domeniul creării unui corp de funcționari publici profesioniști, toată evoluția și tendințele din ultimii ani din administrația publică spre o oarecare normalizare, cât și ceea ce trebuie să fie până la urmă o administrație publică aflată aproape și în slujba cetățeanului.

De fapt, prin acest act normativ se prevede politizarea tuturor serviciilor deconcentrate și reîntoarcerea administrației publice românești la autoritarismul politic ce-l caracteriza în anii '90.

Trebuie să înțelegeți stimați guvernanți că România nu are alte șansă decât să-și construiască o structură profesională de funcționari publici, oameni ajunși în funcție fără sprijin politic, care să asigure suportul de specialitate guvernării, de orice culoare ar fi aceasta. Exact acest deziderat este călcat în picioare, desființând construcția, e drept firavă dar totuși existentă, ce tindea să-și prindă aripi în acest sens, în ultimii ani.

În ultimul deceniu – de la intrarea în vigoare a Legii nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici – a existat un anumit consens politic între partidele politice privind crearea unui cadru juridic și constituirea unui corp al funcționarilor publici.

În anexa actului normativ în cauză sunt enumerate nu mai puțin de 40 de servicii deconcentrate din subordinea a 11 ministere cărora li se aplică măsura desființării funcțiilor de conducere. **Oare de ce e nevoie să superpolitizăm case de cultură ale studenților, oficii de studii pedologice și agrochimice județene, inspectorate teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor sau cluburi sportive municipale și orășenești?** Am dat doar câteva exemple până la ce nivel va coborî politizarea administrației publice din România. Practic, tot ceea ce este în subordinea ministerelor se politizează.

Până la urmă atitudinea guvernanților are explicație, chiar dacă noi n-o putem înțelege: presiunea din teritoriu fiind prea mare, partidele aflate la guvernare nu se puteau opune valului de cereri pentru ocuparea funcțiilor, de mult negociate și împărțite între clienții politici.

Consecințele adoptării acestui act normativ sunt previzibile: sunt schimbați toți conducătorii serviciilor publice deconcentrate, vor fi numiți oameni politici, clientela politică la nivel teritorial va fi satisfăcută. Ce mai contează că administrația publică e bulversată complet, că guvernul desființează o legislație întregă bazată pe principiul profesionalismului conducătorilor?

Doamnelor și domnilor senatori!

România nu dispune în prezent de o democrație desăvârșită, un sistem cu principii și proceduri solide ce ar fi capabil să suporte, la venirea unui nou executiv, schimbări drastice sau chiar totale în administrația publică.

Nu, stimați guvernanți, România ar fi avut nevoie de continuarea drumului început, de consolidare a profesionalismului și prezenței funcționarilor publici în administrația publică. Acesta era misiunea Guvernului Boc și nu aceea de a distruge printr-un șut – prin OUG nr.37/2009 – acest drum care începuse să prindă rădăcini și să se înfiripească cât de cât.

Singura măsură și cale obligatorie pentru a încerca să aducem administrația publică românească la standarde europene este descentralizarea reală, pentru ca dezideratul principal, și anume interesul și rezolvarea problemelor cetățenilor să fie respectate și soluționate.

”Descentralizarea, inclusiv financiară, a administrației publice locale prin delimitarea clară a competențelor, pe principii europene, în scopul creșterii autonomiei administrative cu respectarea principiului subsidiarității” iată unul din obiectivele fundamentale pe care și le-a asumat Guvernul Boc în angajamentul său numit Program de Guvernare.

Acțiunea de forță, autoritară a Guvernului Boc se manifestă prin comportamentul aparent contradictoriu în relația politizarea serviciilor deconcentrate – descentralizarea acestora. Este însă mult mai mult: o acțiune perversă a executivului de a-și impune membrii de partid, clienții politici în funcțiile de conducere ale serviciilor deconcentrate și apoi unele dintre ele să fie transferate cu oamenii partidului cu tot, în cărcă autorităților administrației publice locale.

Adică să înțelegem cu toții bine: vreți descentralizare? Descentralizare să fie! Dar cu oamenii noștrii, adică ai partidelor de guvernământ. Astfel, se va conserva puterea guvernanților, a noului FSN în teritoriu, în toate județele țării.

Un principiu elementar al descentralizării este că atunci când transferi atribuții autorităților locale acorzi mai mult decât posibilitatea, dreptul acestor instituții care reprezintă comunitatea locală de a desemna conducătorii acestora și nu a le impune conducători desemnați de la centru, de la partidul de stat, nou creat. Exact ca pe vremurile de care am dorit să scăpăm în 1989, dar se pare că nu reușim nicicum.

Lăsați stimați guvernanți comunitățile locale să-și aleagă conducătorii și numai impuneți de sus – ca pe vremuri prin telefonul secretarului de partid – oameni nepotriviți, incompetenți, a căror singură competență constă doar în apartenența la culoarea portocalo-roșie.

Călcarea în picioare a tot ceea ce s-a construit în ultimii ani în domeniul administrației publice din România este nimicită prin acțiunea guvernamentală continuă a Guvernului Boc, **ocupat doar cu un singur deziderat, și anume reinstaurarea administrației de forță a FSN.**

Această acțiune va crea instabilitate în administrația publică, iar în unele regiuni va avea ca rezultat schimbarea reprezentării etnice în conducerea comunităților și a administrației publice.

Stimați guvernanți!

Treziți-vă! A trecut campania electorală, etapa promisiunilor frumoase și pompoase și, deși nu vă place, a trecut și perioada etapei FSN-iste a României. **Este timpul să vă concentrați pe crearea unor condiții necesare pentru ca administrația publică centrală și locală să fie ceea ce trebuie să fie, un instrument în mâna membrilor societății, creat de membrii comunității, cu conducători votați de comunitatea locală, o administrație publică aflată în interesul și slujba cetățeanului.**

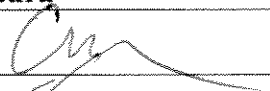
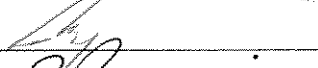

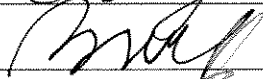

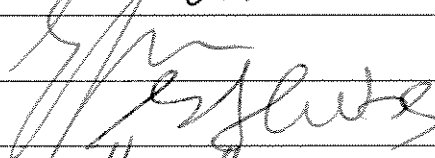

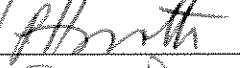

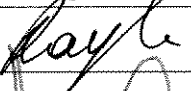

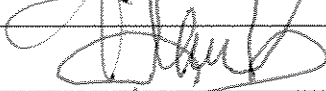

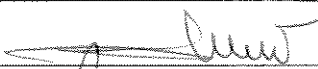

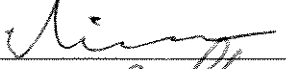
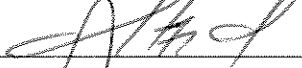

În loc de măsuri demagogice și care creează haos în sistem, vă rugăm respectuos să lăsați administrația publică centrală și locală să lucreze, lăsați profesioniștii din administrație să facă ceea ce au făcut bine și până acum. Nu mai perturbați sistemul și acolo unde el funcționează bine.

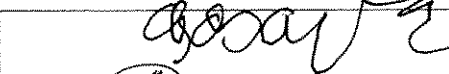

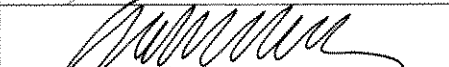

Drept pentru care **solicităm** Guvernului Boc să întrepindă, de urgență, următoarele demersuri:

- măsuri legislative și administrative imediate pentru oprirea „măcelului” din administrația publică, manifestată prin destituirea funcționarilor publici de conducere, datorată desființării funcțiilor;

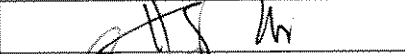
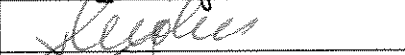
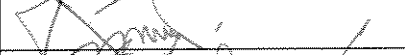
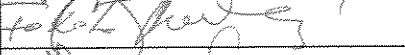
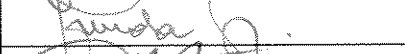

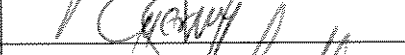

- luarea unor măsuri legislative imediate pentru reluarea demersurilor necesare creării unui corp profesionist de funcționari publici, apolitici și feriți de acțiunea guvernamentală;
- îmbunătățirea nivelului calitativ al prevederilor actelor emise de guvern și introducerea profesionalismului ca necesitate în conținutul acestora;
- respectarea Parlamentului României și a procedurilor de legiferare din cele două camere ale acestuia;
- adoptarea expresă a unor măsuri legislative care să impună principiul subsidiarității, de aducere a acțiunii autorităților administrative cât mai aproape față de cetățean și care să prevadă posibilitatea comunității locale de a participa la luarea tuturor deciziilor care privesc interesul și dreptul membrilor săi;
- o descentralizare reală a tuturor serviciilor deconcentrate care nu au atribuții de control la nivel județean, astfel încât toate aceste servicii să treacă în subordinea autorităților administrației publice locale (consilii județene și consilii locale);
- atribuirea, în cadrul descentralizării, atât a resurselor financiare necesare susținerii acestor servicii cât și a dreptului autorităților administrației publice locale de a gestiona aceste servicii, inclusiv prin dreptul de a desemna managementul și conducerea acestora;
- reducerea drastică a atribuțiilor prefectilor, care să se limiteze doar la coordonarea serviciilor deconcentrate cu atribuții de control la nivel județean și la exercitarea controlului de legalitate a actelor emise de autoritățile administrației publice locale.

Tabel cu semnături în vederea susținerii motiunii simple cu titlul
“Guvernarea PDL-PSD = reinstaurarea administratiei autoritare a
FSN”

Nr. crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Antonescu Crin George Laurențiu	
2.	Berca Gabriel	
3.	Bîgiu Cristinel	
4.	Boitan Minerva	
5.	Câmpanu Liviu	
6.	Cibu Sever Constantin	
7.	David Cristian	
8.	Diaconu Mircea	
9.	Frâncu Emilian	
10.	Ghișe Ioan	
11.	Hașotti Puiu	
12.	Ichim Paul	
13.	Luca Raymond	
14.	Măgureanu Cezar	
15.	Mărcuțianu Ovidius	
16.	Meleșcanu Teodor Viorel	
17.	Mustăța Vasile	
18.	Nedelcu Vasile	
19.	Nicoară Marius	
20.	Nicoară Romeo	
21.	Oprea Mario Ovidiu	
22.	Pașca Liviu Titus	

23.	Popa Cornel	
24.	Prodan Tiberiu Aurelian	
25.	Robu Nicolae	
26.	Ruşanu Dan Radu	
27.	Topescu Cristian	
28.	Vosganian Varujan	

*Tabel nominal cu senatorii UDMR care susțin moțiunea simplă
 “Guvernarea PDL-PSD = reinstaurarea administrației
 autoritare a FSN”*

Nr. Crt.	NUME ȘI PRENUME	SEMNĂTURĂ
1.	Albert Álmos	
2.	Bokor Tiberiu	
3.	Cseke Attila	
4.	Fekete-Szabó András	
5.	Frunda György	
6.	Günthner Tiberiu	
7.	Gyerkó László	
8.	Markó Béla	
9.	Verestóy Attila	

Parlamentul României
Senat

Secretar General

Domnului
VICTOR PONTA
MINISTRU PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

În conformitate cu prevederile art.154 și 155 din Regulamentul Senatului, vă aducem la cunoștință că, la data de 15 iunie 2009, s-a depus la Senat *Moțiunea simplă cu tema "Guvernarea PDL-PSD=reinstaurarea administrației autoritare a FSN"*, inițiată în condițiile art.153 din Regulamentul Senatului.

De asemenea, vă facem cunoscut că moțiunea simplă menționată va fi dezbătută de Senat în ședința din ziua de luni, 22 iunie 2009, ora 18,30.

SECRETAR GENERAL

Ion Moraru